

โรคจิตเภทเป็นโรคเรื้อรัง ส่งผลให้ผู้ที่เป็โรคจิตเภทมีความบกพร่องในการดูแลตนเอง และทักษะทางสังคม ดังนั้นผู้ที่เป็โรคจิตเภทจึงต้องได้รับการดูแลจากผู้ดูแล การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทที่มาใช้บริการในโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จากผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทที่มาใช้บริการที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จำนวน 170 คน รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม พ.ศ 2546 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล และความต้องการของผู้ดูแล ซึ่งสร้างขึ้นโดย ภัทราภรณ์ หุ่นปันคำ, พัชรีย์ คำธิตา, ภัทราจิตต์ สักดา, และ สุรภา ทองรินทร์ (2545) ตามการทบทวนวรรณกรรมของ บาร์โธล, มูน, และ ลินโต (Bartol, Moon, & Linto, 1994) มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 0.98 และค่าความเชื่อมั่นตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ดูแลที่เป็นโรคจิตเภท ร้อยละ 54.12 มีความต้องการโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาความต้องการรายด้าน พบว่า ความต้องการด้านความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนการดูแลผู้ป่วย อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 60.59 และ 51.76 ด้านการสนับสนุนประคับประคอง อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ร้อยละ 42.35 และ 41.77 ตามลำดับ ส่วนด้านการฝึกทักษะการดูแล อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.18

ผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วย และให้การช่วยเหลือให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ดูแลมากที่สุด โดยเฉพาะใน ด้านความรู้และข้อมูลข่าวสาร ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนการดูแลผู้ป่วย และการสนับสนุน ประคับประคอง เพื่อส่งเสริมให้ผู้ดูแลสามารถดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทได้อย่างต่อเนื่องและมี ประสิทธิภาพ